

32. szám.
Aug. 7-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos peticior 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!
Ugyan jó meleg van.

Minisztereink mind elolvatak, is buknak most (vizbe) csak az egy Festetics grofot it hatak maguk helet: kezesnek, hogy megint vizagyünek. Miirt ipen Festeticset? Hat azir, mert az ő ressortyaba tartozik minden k u t y a b ő r; ergo: it van c a n i c u l a, tessik, legyen az izs az övé. Könyü neki, mer ha akar, a mennyi faratsagal kinevezhetet Gans Mort nemes embernek, anyival kinevezhet Augustust Novembernek.

Magam izs elmentem Füredre; nem csak viz kedviirt, nem csak tarsasag kedviirt, hanem leginkabb igazsagügyminiszter kedviirt, kinek zsebe van most tele kinevezisel. Is így elmondhatok Füreden, hogy „amicus“ Balaton, amicus Aristo-jeiteles, sed maxime amicus veritatis-minister.“

It volt, is megint vizagyüin barátom miniszter, ministrissaval, is ministrellaval együt. Excellenter mulatunk, utolyara asztalokat izs ugralunk körösztüil. No én nem, se nem miniszter ur, hanem töbi fiatalok.

Különbén mar vízbe is meleg van. Én valahanszor megyek fürönyi, extra cabinba, egy portzio jeget beledobom Balatonba, hogy meg-hidegitsem magamnak.

Napokba varunk ide Ranolder püspököt. Alkalmasint visitacioit tartja befalazot apaczak utan. No biz azt kaphatja it eleget; csak hogy nem apacza, is nincs befalazva.

Ad vocem befalazot apacza. Tyhü, de jó, hogy nem praenumeraltam fürdő saison alatt semifile ujsagra. No szip volna, ha azt kisaszonykaim olvasnanak: a mivel most ujsag mind tele van. Csak legalab loquamini latine! Egy apacza, a kin egisz nyakig nincs harisnya. Et caetera graeca, a mit nem jó kisaszonyoknak megmagyaraznyi. Micsinyalt? mirt bezartak? No mar erül csakugyan nem kelene ujsagba irnya!

Ad vocem ujsag. Azt olvasok, hogy Csengery Toni szerkeszti, kiagya új ujsagot, deakpartit. Se nem Csengerynek vagyok akora elensige, hogy enek az ő szerencsitlesiginek örüljem; se nem Athenaeumnak vagyok akora barátya, hogy az ő szerencsitlesigin szomor-

kogyak; anal fogva nekem mintegy. Legalab akkor van reminsig, hogy megszüntetnek Zeitungstemplit, mert miniszter jó ismerős neki.

Ad vocem miniszter: voltam balba Fűreden. Nem hiaba parancsolt meg Wenkheim, hogy „munkások dolgoznak!” hanem ugyan dolgoztunk! Fiatalság tanczterembe, mi hajlotab koru ifjak restauratioba. Vige fele aztan egy kis jegyzikvaltas törtint egy felsőhazai tag, is egy alsóhazai tag között. Tituluson vesztek ösze. Utolyara szemiles kirdisben egymasnak

motivalt napi rendet inditvanyoztak. (Napi renden van kipre mászás.) — Megyek in. inen; hisz ez nem bál: hanem országgyűlis!

Legujabb ujdonsagnak irhatok aztat, miket most halotam hiteles kutfőből, hogy pater Madarasz (no mer van filius Madarasz izs) is felmonta szélső baloldálnak baratsagot. Neki az nem elig bal. El fog hagyni rigi helyit, is felül olah montanyardok közibe s onand fogja Borlea sőtitsiget mosolygasa napfnyivel paralyzalnyi.

Tallérossy Z.

Circulus vitiosus.

1859. Egy ember attilában megy ki az utcára. Azt mondják rá „fene gyerek!” s várják, hogy mikor lesz érte befogva?

1860. Egy ember felveszi a magyar nadrágot; kaczagva mutogatják az utcán.

Két hónap mulva: az emberek egy harmada kezdi magát mentetgetni a két harmad ellen, hogy miért nem huzott még magyar nadrágot.

1861. A frakk minden uri társaságbul kitalitlik. Bálba nem mehe senki, csak sarkantyusan.

1862. A körülmények azt tanácsolják, hogy a sarkantyú elmaradhat.

1863. A szűk nadrág helyett három fiatal ember

pantallót huz. Kicsufoltatnak versben és prózában. De az attila még megmaradt.

1864. Az attila is helyet ad a dzsekknek. De a dzsek még zsinoros.

1868. Az első frakk és cilinder kalap megjelenik a bálban. Általános elszörnyedés, különösen a pecsovicsoknál.

1869. A magyar ruhát viselők kezdik magukat szégyenleni a társaságban.

1870. Kimondatik, hogy a magyar öltözet nem salonképes.

1871. Az utolsó magyar öltözetű ember végig sétál az utcán. Az utcagyerekek hujjahót kiáltoznak utána.

Országgyűlési tudósítás.

Én nem tudom mit csinálnak most az országházban? de ott most oly bűdös van, mintha három esztendei deficitet feldöntöttek volna benne. Vannak a kik az állitják, hogy egy bűzterjesztő gép alkalmaztatik a podium alá (—ex-et ne szedj az-ium helyett gyerek!) hogy mikor a ház nem akar csendesesen lenni az elnöki csengetésre, akkor az elnök egyet ereszt rajta s a bűztől egyszerre megnémul minden lármázó. Most próbálgatják.

K. M.

Találós mese.

Ki az, a ki mikor fölfelé megy, akkor megy lefelé?

(A magyar delegatus, mikor Bécsbe megy.)

Megfejtetlen historiai feladvány.

Ki volt az a nevezetes magyar, a kinek a bécsi kapus azt mondta, mikor álruhában futott ki Bécsből: „te, neked is olyan nagy orrod van, mint Mátyás királynak?”

(Mért megfejtetlen? Mert ha valaki azt mondja: Pulszky volt, azt mondjuk rá, nem az volt, Mátyás volt; ha azt mondja: Mátyás volt, azt mondjuk rá: Pulszky volt.)

Tallérossy Zebulon gr. Andrassy Gyulához.

Tetszik mig emlikeznyi, mikor most kilencz esztendeje szent Istvan napi processio alkalmaval Budaban katonamuzsika rakezte Gott erhalte, aztan excellentiad kialtota nekünk, fiuk! kezgyünk ra: „hazadnak repületlenül!” hogy elnyomtunk vele muzsikát! — Én izs ott voltam.

T. Z.

Egyszer egy nagy dáma...

Énekli egy szemtanu, hárfával kíséri egy fültanu.

Ad notam : Egyszer egy királyné.

Egyszer egy nagy dáma
Mit gondol magában :
Felöltözik gyorsan
Kék selyem ruhába.

Kék selyem ruhának
Hosszu az uszálya.
Négy ló az indulást
Alig alig várja.

Elindul a hintó
Drága szép terhével,
Drága szép terhének
Még drágább tervével.

Elindul és halad ;
Végre célhoz ére :
B. faluban épen
A helység telkére.

A helység házától
Főkortes házáig
Nagy dáma gyalog megy,
Szedi lábacskáit.

Utcza porzik ruha
Hosszu uszályátul.
Jámbor falusi nép
Sajnálkozik hátul!

Főkortes házánál
Nagy dáma szól szépen,
Az összegyűlt népnek
Zenegvén e képen:

„Az én férjem, kentek
Választott követje

Én általam ime
Ezeket izente :

A mit ő megigért,
Meg is tartja végig.
Nincs olyan követ több
Buda-Pesten végig.

Tagosítást csinál,
Sorsotokon könnyit.“
És a nép elkezdí,
Ontani ő könnyit.

Mélyen meghattatott
Egész gyülekezet,
Nagy dáma csókoltat
Sokakkal ott kezét.

Aztán néhány alsóbb
Kortest látogat meg,
Végre hintóra ül,
S székhelyére átmegy.

* * *
Egy hónap sem mult el
Négy tajt (?) pipa készlet,
És egy pugyelláris
(Csakhogy üres) kész lett.

Pipáról kortesnek
Czédula hirdeti,
Hogy ezt a nagy dáma
Pénzért vette neki!

A négy főkortes hát
— Mert ők dohányzanak —
Pipa instrumentet
Bár olcsót kaptanak.

Biró ur pediglen
Az ötödik vezér,
Mivel nem pipázik
Csak tárczát kap szegény!

És lón hálálkodás
E nagy jótett miatt,
Hő könyvek zápora
Be sok szemből fakadt!

És kortes szájában
Büszkén log a pipa,
És a mi benne ég
Lónyay trafik a.

* * *

Az egészből pedig
Csak az a tanuság,
Hogyha követ urak
Az erdőt eladják,

Ha sok üdvös törvényt,
S kinevezett birót
A nyakunkra tolnak,
S látnak népet sirót.

Üres pugyellárist
S forintos pipákat
Ajándékozzanak
Szegény választóknak.

És hogy a fáradság
Ne legyen hiába :
Ne gavallér adja
Kézbe, hanem dáma.

V-v-y.

Isztrikutz és Nasszalmicseszkul.

I. A kánya érti! Mi dolga van ennek a három pénzügyminiszternek az országban? Az előtt csak egy volt. ügyminiszter beküldi a magyar pénzügyminiszternek a bankót, mikor uj: a magyar pénzügyminiszter meg felküldi a közös pénzügyminiszternek ugyanazt a bankót, mikor kopott.

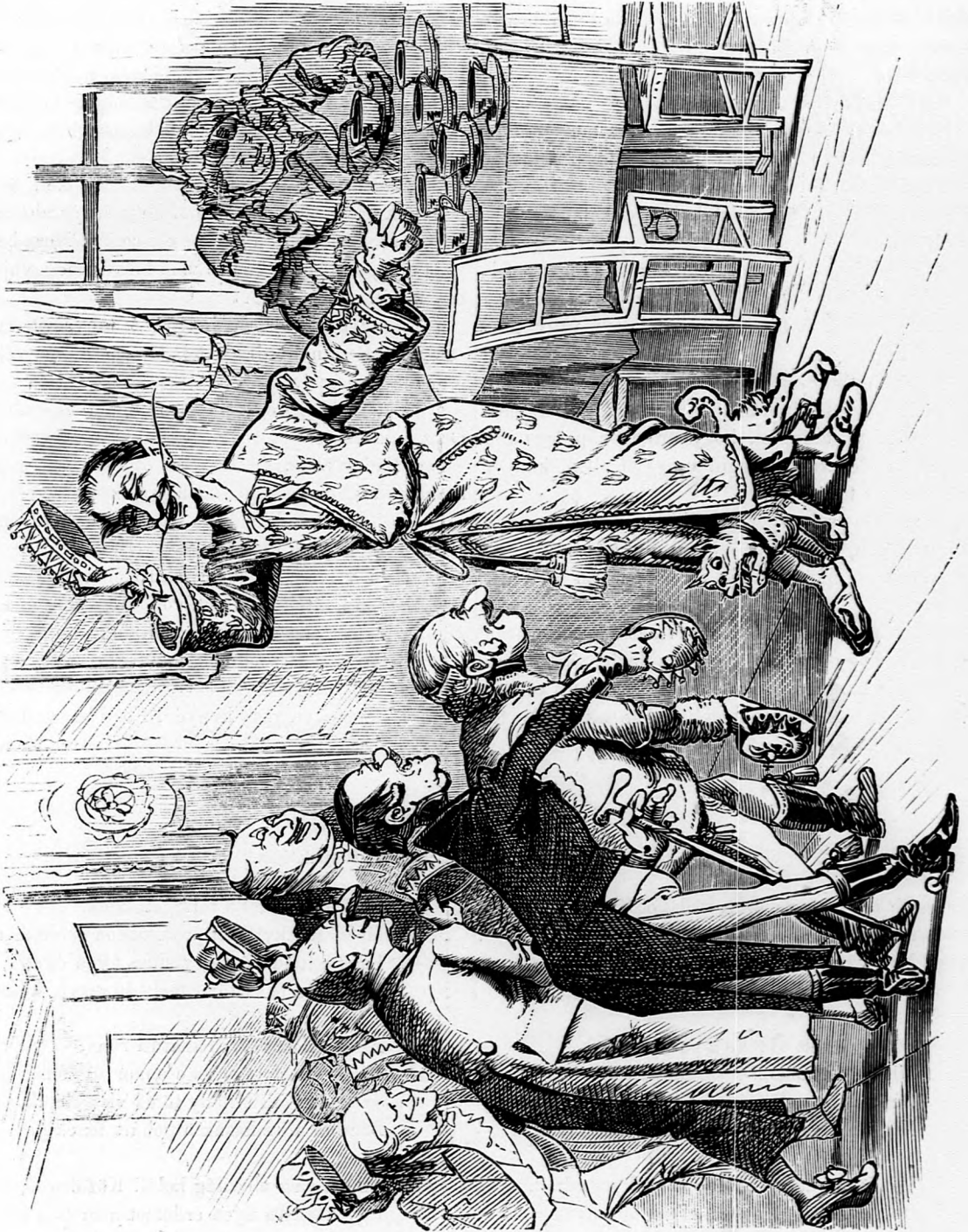
N. Majd én megmagyarázom. Hát a német pénz-

A kultuszminiszterium által pá-

III. Istvánt, Kupa legyőzése után, lovaggá üti Vendelin.

lyázatra kitűzött historiai képek.

IV. Nagy Lajos fogadja a visegrádi várban a külföldi fejedelmeket.

Lügewacker levele egy bécsi lap szerkesztőhöz.

Szervusz, egyetlen szerkesztőm. A jelszó: megye-remtette! Sok szép állás van a világon; de ilyen disznó melegben, még is csak legszebb állás Pesten Hauszhernek lenni.

Ez a barbár népség folyvást panaszkodott, hogy emelkedést sehol sem tapasztal. Most meg arról panaszkodik, hogy nagyon is tapasztal. Az első lökést a pesti házi urak tették; a labbérekben oly érzékeny tanujelét adták a felemelésnek, hogy kalappal kell utána hajítani.

A ki eddig padlás szobában lakott az már a fel-emelkedés stadiumából kénytelen magát a haladás stadiumába tenni, és futni Rákos-Palotára vagy más közel eső helységbe.

De épen jókor. Most kezdtük meg a megyereform előkészítését. A kapitolium madarainak generalissimussa kiadta a parancsot, hogy mindennap legalább is két corpus delictit kell fogni a megye ellen, kenyér és kegyvesztés terhe alatt.

A megyét csak a haza veszíti el; de én kenyeret nem nyeritnék, mi kegybe mártva oly izletes.

Gondolod már: hol jár az eszem. Én a tiétek maradtam.

Hogy a megye nem bátya: azt tanusítja azon körülmény, hogy a miniszterium a budai várban húzódott meg s ha a megyét a magyarok csakugyan szeretnék, akkor nem seregelnének belőle mind ide fel

Pestre, s ha fel nem seregelnének ide, akkor a házbér nem emelkednék, s ha a házbér nem emelkednék, akkor nagyobb boldogság volna: de mert a megyét nem szeretik, ide jönnek, s mivel ide jönnek, a házbér emelkedik, s mert a házbér emelkedik a boldogság csökken: és ebből világos, hogy a boldogtalanságnak egyedüli oka a megye.

Hanem mig tovább mennék, meg kell Wenckheimunk ügyességét bámulnod. Mily üdvös időszakban kezdte szellőztettni a megye reformját! Most, betakarítás után, minden valamire való tanyát meggyujtanak egy kicsit.

Megvan a corpus delicti! A tanyákat, falukat stb. nem Pesten gyújtják fel, hanem a megyékben; ergo: le a megyével!

Van nekünk egy megbecsülhetetlen emberünk. Ő az, a ki legtöbbet segít nekünk a megyereformálásában. Ráday comes de Gede junior lejárt a minapokon a portréja után; de nem volt hozzá szerencséje.

Te! ha tudtók valamit csak küldjétek a megye ellen. A többi a mi dolgunk.

Nem volna-e jó megriszkirozni onnan töletek, hogy hiszen nektek soha sem volt megyétek és még is mindig Magyarország nyakán tudtatok ülni?

Richtig! Azért ültetek mindig a nyakán; mert megyéje volt.

Tehát megye, vagy kenyér! Fogd be mind a hatot.

Lüge Wacker.

Jószagu füstölő

ifjabb gróf Ráday Gedeon urnak, Macsvánszky elfogattatójának.

Oh nagy komiszárus, ki lakol Szegedbe:
Az én füstölömet érdemedbe vedd be!
Macsvánszkyt elfogtad, fogd el most e verset
Mely irántad való tisztelettől herseg.

Szörnyü volt vidéke a palityi tónak,
Mig te oda menni nem találtad jónak,
Bántak nagy botránnyal Ferics kapitánnyal,
Mig te megérkeztél irnokkal, nehánnyal.

Te magad egészen Macsvánszkyra adtad,
Bácsországot tőle megszabadítottad.
Szóm szám alig leli illendömet rája:
Nagyságod csodálja, oh nemzet Gidája.

Rettegése lettél a rettegetőknek,
Macsvánszkyt elcsipted, titkon csipted őt meg,
Ékes tetteid közt egy sincs ilyen ékes,
Fogadd érte füstöm, mely jó szagu, kékes.

Általad lett tiszta bánátusi róna.
Hired visszhangozza csongorádi zóna,
Szegedi Tóth Mihály tőled visszalépik,
Bácsban újra isszák a pohárt fenéig.

Ne hallgass oh világ holmi Közlönyökre,
Egy dementi ilyen érdemet nem bök le.
Oh nagy komiszárus, ki lakol Szegedbe,
Az én füstölömet kebeledbe vedd be.

A kapros derelye.

D... városban három kisasszony élt, diszes hajlékban, függetlenül. Szüleik már rég elhaltak, de szép vagyon által jövőjük aképen volt biztosítva, hogy a sorsnak könnyeden fittyet hányhattak. S mégis, Isten csodája!

A nagy számu udvarlók közül egynek sem jutott eszébe, hogy valamelyiket a szülői lakból elreptesse, vagy magát oda a szent házasság örvével befészkelje. Pedig legkisebbik leány is elérte már azt az időt, melyben a svábnak is beszkokott nőni a feje lágya, — de kérő csak nem jelentkezett. Ellenben mulattatóknak nem voltak szükében, mert a ki nálok — persze, arra való ember, — délelőtt látogatást tett, azt izletes ebédre, aki pedig délután vizitelt, estelire marasztották meg. Nem egy fiatal ember törölte kését abroszukhoz, s jószívüket lehetőleg igyekeztek is fölhasználni.

Egy szép napon három diák a kollégiumban azon vette észre, hogy elfogyott az „aprópénz,“ a nagyot pedig még ezután szedik ki a prés alól. No semmi! — szóltak — nem ebédelünk, annyi az egész! Délután azonban három gyomor tereztben morgott az ifjakra.

A dolog komolylyá kezdett válni, midőn egyik felkiált: Vivát Soroksár! Ha nem ebédeltünk, legalább éhgyomorral nem fekszünk le.

Ezzel kifutott a kollegium udvarára, hol vadkapor vadon tenyészett nagy mennyiségben, föltépett egy csomót, s előszólitott egy mendikánst. — Te fiu! — kiáltá rá — itt egy csomó kapor, szaladj el vele az N. N. kisasszonyokhoz, mond meg nekik, hogy csókoljuk a kezöket, itt küldjük a kaport, ne sajnáljanak e kaporból ma estére kapros derelyét készíteni; majd este felé tesszük tiszteletünket!

Mondani sem kell, hogy a vadkaport a kisasszonyok nem használhatták föl, de azért a diákok hűségesen ellátogattak este felé; a kisasszonyok pedig igyekeztek, hogy se kapros derelyében se egyéb harapni valóban ne legyen hiány, amire ifjaink jóízűen tölthetessék le az ó diószegit, melyet a legkisebb kisasszony alig győzött a kanosóval fölhordozgatni.

No de nem maradtak hálátlanok; bőven megfizették kézcsokokkal.

Advocatus diabolis

vagy:

hogyan lehetne eltuscolni azt a krakkói apácza-esetet?

1. Az egész látvány, a mely a rendőri bizottság elé tárult, nem volt egyéb, mint ördögi káprázat, mely a valóságban nem létezett. Szokott az ördög ily tünetményeket produkálni, a hogy azt az újabb korban is számtalanszor láthatjuk a Faust operában.

2. Borbála néne az orvos által volt oda utasítva hogy hosszabb ideig tartó Luftbadot vegyen. Item: ugyanazon orvos rekomendálta neki a Bentink kurát, melyet lám jó sikerrel folytatott. Az orvos persze már meghalt.

3. Borbála néne saját kívánságára tartózkodott abban a kóterben, hogy testi sanyargatások által megérdemelje a mennyeknek országát. Eleget kérték, hogy jöjjön ki, de nem akart.

4. Annyi tanut kell ez ügyben összeidézni, hogy az elővizsgálatok eltartsanak husz esztendeig. Az alatt vádlók és vádlottak majd csak megboldogulnak.

5. A pápára kell bizni a büntetést: az fényes igazságot fog szolgáltatni. Elveszi a karmelita szüektől is, meg a jezsuitáktól is a kolostoraikat. Aztán a jezsui-

ták kolostorába beteszi a karmelita szüeket, a karmelita szüekébe pedig beteszi a jezsuitákat, s azzal a földi igazságnak elég van téve.

A vén Aesopus meséiből.

II.

Verebesné és az ő tyúkjá.

Volt pedig egy gazdasszonynak Napló nevü tyúkjá, A gazdasszony tyúkjá naponként költe kacsát; ám Egynél többet nem, mely szurtos, prózai s nyers volt S emellett szellemtelen is még; ámde az asszony Többet akart egyszerre a tyúktól, nem pedig egyet. És hogy hát többet költsön jól tartja a tyúkot, Hogy mivel, azt nem tudnám, ámde könyü kitalálni! És valjon hát költ-e többet a tyuk? Dehogy! Inkább, Mert meghizott, ép tunyaságban s tétlenül élt ő.

„Vajh kicsavarjam-e a — gazdasszony mond — a nyakát? Vagy —
— Ejh! de hiszen ha nem is használ ő, ártani sem tud!“

És Verebesné, mert hát ő volt mind oka ennek, Élmi hagyá tunyaság közegett és tétlen a Naplót.

Rugott versek.

Mulle Antoinettehez.

I.

Kiviritott már a karalábé.
Nyugodalmam végkép a kis lábé.
Meggillantám; s én, a fennkölt szellem,
Verseimet csupán hozzá ellem!

II.

Ugy elcsábítottál gömbölyű lábikra,
Hogy kiszállnék érted bármikor a sikra,
Lelkesítne engem az isteni szikra.

Tüzet fogott szívem, s folyton egyaránt ég;
Bár, hogy én beüled még valaha látnék,
Nem hiszem; mert tárczám nem bírja az
entréet!

III.

Ha közel ismernénk egymást mi ketten,
Ah! boldogok lennénk Antoinettem.

De elzár tőled sok mágnásyereket,
Bankár, tábornokok, miniszterek.

Don Pedró Bajuszkádó

A delegátusok hazajönnek az István király napi processiora. Szegényeknek mintha nem volna elég processiójuk. Már nem könnyebb volna azt az István király jobb kezét utánuk küldeni, hogy hordoznák meg Bécsben, hadd mondhatnák a bécsiek, hogy a magyarok békejobbot nyújtottak nekik. Ad vocem szent István keze: azt is kevesen tudják? hogy a fehérvári püspök miért nem engedte Henszlmannak tovább ásatni a magyar királyok temetkezési helyét. Henszlmann azzal dicsekedett, hogy ő már rájött, hol kell szent István sírjának lenni, bizonyosan rá fog találni s fogadni mert rá, hogy mind a két keze ott van a szent királynak. Erre megijedt a püspök, s rögtön betiltotta az egész kriptakeresést.

Arany mondások nagy férfaktól.

„A delegátusok csak azért vannak a világon, hogy a mi eléjük adatik, azt megszavazzák.”

Báró Kuhn.

„A munkások dolgozzanak.”

Gr. Wenckheim.

„Volna csak ötszázezer katonánk!”

Gorove.

Azt mondja egy füredi vendég a zalamegyei szolgabírónak, mikor már 43 fok volt a meleg: „ez is mutatja a varmegyei impotentiát! Ön itt ül, látja, hogy majd megveszünk a disznó hőségben és nem tud gondoskodni egy kis friss levegőről. Skandalozus megyei administratio.” — „Rögtön intézkedni fogok.” mondta a szolgabíró. S még az nap éjjel olyan szeptet parancsolt Füredre, hogy lement a hévmérő 14 fokra s napestig ki nem mert senki bunda nélkül menni a meleg szobából. — Már most tessék a vármegyék ellen beszélni.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Már megint hat képviselő mult ki az országházból, lévén belölök birói személy. (Az is szép halál!)

— — „Rettenetes az a mai világ romlottsága!” dörög egy öreg ur, mikor visszajön a „Neue Welt“-ből hol Antoinette kisasszony kánkántanczát irtózta három óra hosszat. „Hogy tudnak ily botrányokat nézni! No holnap megint eljövök, hogy meglássam, vajjon megint ilyen sokan lesznek-e?”

— — A Borsszemjankó azzal akar komplementet csapni Lónyaynak, hogy lepingálja őt, a mint uszik a pénzben. Hiszen éppen attól féltjük, hogy „uszik.”

— — (Ugyan már mér nem fordítják le kentek ezt a szót, hogy „dualistikus állapot” magyarra?) Hát hiszen régen lefordítottuk: „kétséges állapot.”

— — (A németek kétszer annyit fizetnek a quótához, mint mink.) E szerint ők piskotával tartják a státust: „bis quóta.”

— — Találd ki mi a: a mit valakinek a szájába dugnak, hogy szopogassa, aztán egész nap szopogatja s még sem lesz kisebb. (Czuczli.) Nem a. Hanem a közös budget, a mit a delegátusok szopogatnak.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum” nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.